

Répartition des naissances et des femmes en âge de procréer par origine, Belgique, 2020

En pour cent

Naissances selon l'origine de la mère

Femmes en âge d'avoir des enfants

■ Belges d'origine belge
■ Belges d'origine étrangère
■ Non-Belges

Source : Statbel, traitement BFP.

První graf: podíl porodů podle původu matky, na druhém ženy v plodném věku. Oranžovou bílé Belgičanky, modrou belgické občanky cizího původu, šedou cizinky.

S koncem roku přichází čas na další díl případové ministudie postupu velké výměny původní obyvatelstva v menší západoevropské zemi: shrnutí z let 2018 a 2019.

Autor: Guillaume Durocher

Velká výměna je současně nejen „zdiskreditovanou konspirační teorií“, ale i empirickou realitou všude, kde vlády a jejich agentury uznají za vhodné zveřejnit příslušné údaje.

Francie se takové statistiky dlouho zdráhala zveřejňovat, ale sousední Belgie s podobnou historií nedávného přistěhovalectví až tak obezřetná není. Belgický federální plánovací úřad

nedávno zveřejnil velmi **zajímavou informaci** o národnostním původu matek v Belgii.

Z údajů za rok 2020 vyplývá, že Belgie se propadla na historicky nejnižší úhrnnou plodnost 1,58 na ženu. Z toho jen **polovina porodů (52,3 %)** připadá na rodičky původem z Belgie. Zbytek je víceméně rovnoměrně rozdělen mezi matky, které jsou belgickými občankami cizího původu, a matky cizinky.

U belgických občanek zahraničního původu je míra plodnosti 1,58, což naznačuje sblížování míry porodnosti v čase. Je třeba přiznat nemalé otazníky při interpretaci dat: není například úplně jasné, kdo je do této kategorie zahrnut. Jaký podíl z nich tvoří např. Belgičanky italského původu (jejichž významné vlny přicházely od roku 1945, nyní jich v zemi žije asi 450 000)? Jaký podíl tvoří Arabové nebo Konžané s belgickými pasy? To nevíme.

Obměna belgické populace bude navíc s časem jen zrychlovat. Mezi patnáctiletými dívkami **převažují belgické občanky a cizinky cizího původu nad rodilými Belgičankami v poměru více než dvě ku jedné!**

V evropských dějinách jen těžko nacházíme příklady nahrazování obyvatelstva v takovém rozsahu. Pravděpodobně bychom se museli vrátit až k indoevropským výbojům před 5000-4000 lety.

Belgické statistiky jsou v otázce národnostního původu matek v Belgii frustrujícím způsobem nejasné. Kategorie „občanky cizího původu“ a „cizinky“ zahrnují bez rozdílu Jihoevropany, Východoevropany, blízkovýchodní muslimy i Afričanky. Do Belgie ovšem v minulosti přišlo i mnoho Evropanů z Itálie, Rumunska a dalších zemí.

Zdá se velmi pravděpodobné, že matky evropského původu budou mít nižší porodnost než Afričanky a muslimky, i když je možné, že i tyto ženy se časem v porodnosti poněkud přiblíží původním obyvatelům.

Z údajů belgického statistického úřadu vyplývá, že v roce 2021 klesl podíl rodilých Belgičanů na pouhých 67,3 % populace (ze 74,3 % v roce 2011 a 81,8 % v roce 2001). Kolaps původního belgického obyvatelstva Belgie je skutečný, drastický – a stále pokračuje.

Z belgických občanů cizího původu a cizinců tvoří 48,3 % lidé ze sousedních nebo jiných zemí EU a 51,7 % ze zemí mimo EU (většinou z Magrebu, Turecka a černé Afriky). Podíl osob ze zemí mimo EU se zvýšil, v roce 2001 činil 38,4 %, v roce 2011 už plných 47,6 %.

Lidé s cizím původem tak v Belgii tvoří třetinu obyvatelstva, přibližně rovnoměrně rozdělenou mezi Evropany a Neevropany. Předpokládám, že Neevropané zodpovídají v Belgii, podobně jako v sousední Francii, za přibližně třetinu narozených dětí.

Ať už si o tom myslíme cokoli, belgická populace se v rozmezí jediného života nenávratně proměnila k nepoznání.

Důsledky pro původní obyvatelstvo jsou často až děsivé. Ve Francii podle posledních údajů tvoří cizinci (bez občanů cizího původu) jen 7,6 % populace, ale dvakrát až čtyřikrát častěji **páchají trestné činy**, jako jsou krádeže, sexuální útoky a vraždy.

V tomto ovšem vůbec nejsou zahrnuti francouzští a belgičtí občané afrického nebo muslimského původu. Během soudního procesu s francouzsko-židovským komentátorem Éricem Zemmourem za „šíření nenávisti“ se Zemmoura zastal socialistický politik Jean-Pierre Chevènement. Vypověděl, že jako ministr vnitra denně dostával výpisy trestných činů spáchaných ve Francii a většina zločinců měla africká nebo muslimská příjmení. Chevènement byl ministrem vnitra už před celou generací, v letech 1997-2000! Situace je dnes nepochybně ještě mnohem vyhrcořenější.

Kromě rozkladu sociálního kapitálu a blahobytu se objevují také četná náznaky, že výměna obyvatelstva vede ke zhroucení jakýchkoli společných hodnot ve společnosti. **Nedávný průzkum respektované agentury IFOP** zjistil, že 65 % mladých muslimských středoškoláků ve Francii považuje „normy a pravidla“ islámu „za důležitější než zákony republiky“.

Pravice bývá často obviňována z alarmismu v otázce imigrace. Částečné vysvětlení hledejme ve skutečnosti, že důsledky těchto trendů se projevují až po určité době, ale zároveň mají obrovskou dynamiku. K pouhému zadržení – neřku-li obrácení – tohoto mocného přílivu bude zapotřebí mimořádné politické odvahy. V každém případě etnicko-náboženské konflikty mezi Evropany, černochoy a muslimy, kterým bylo možné zcela předejít zabránit, a proto vlastně „zbytečné“, zůstanou v dohledné budoucnosti v západní Evropě každodenní realitou. Velmi pravděpodobně bude docházet k jejich prohlubování a nedojde-li ke smělému řešení, mohou společnost fakticky rozložit.

Článek G. Durochera vyšel na stránkách The Occidental Observer 23. prosince 2021.